

Dataprogrammet Mennesket – skabt i Guds billede

Af Pekka Reinikainen, læge, fil.dr., Helsingfors

Når vi forsvarer en skabelsmæssig tilgang til forskningen, diskuterer vi ofte detaljer. Fx professor Michael J. Behes fine analyse af blodets koagulationssystem i bogen *Darwin's Black Box*. Der er 1000-vis af biologiske systemer i mennesket som på tilsvarende vis ikke har kunnet opstå vha. mutationer og den naturlige selektion. Dette har professor Pierre Rabischong påpeget i bogen *Le Programme Homme*. Men helhedsbilledet er endnu vigtigere og gør det umuligt for evolutionen at forklare naturen. Alle disse forskellige biologiske systemer skal nemlig fungere sammen, og de skal være fysisk og funktionelt indpasset efter hinanden.

Det er således vigtigt at studere helheder i kosmos ud fra skabelsens perspektiv. Vi kan med andre ord forsøge at tænke Guds tanker efter ham. Hvad mon Gud tænkte da han planlagde verdensaltet?

Det dominerende princip i skabelsen synes at være muligheden for eksistensen af levende organismer; med andre ord: mulighed for liv. For at det skulle kunne være muligt, skal vi bruge nogle finjusterede naturkonstanter og en passende energikilde. Skabelsesberetningens "der blive lys" gav naturen den energikilde som gør livet muligt vha. varme, og gav fotosyntesen mulighed for at virke så den kan opbygge den føde der er nødvendig, og dermed energi, for vores daglige behov.

Fysikkens love må være indrettet sådan at cellerne kan fungere og at de kan dele sig. Den fysiske verden må være indrettet sådan at det er muligt for cellerne at kunne se, høre og smage; at de er i stand til at opfatte dufte, varme, kulde, vibrationer mv.; endvidere må de kunne opbygge en hjerne som kan foretage en korrekt tolkning af de monotone elektriske signaler som kommer fra de forskellige sanser.

I den sammenhæng er det vigtigt at gøre opmærksom på at al information når frem til hjernen i form af ens elektriske signaler; de tolkes så derefter af hjernen så vi kan opleve disse elektriske signaler som billeder, musik, kroppsstillinger osv.

En milliard fotoner rammer nethinden i øjet hvert

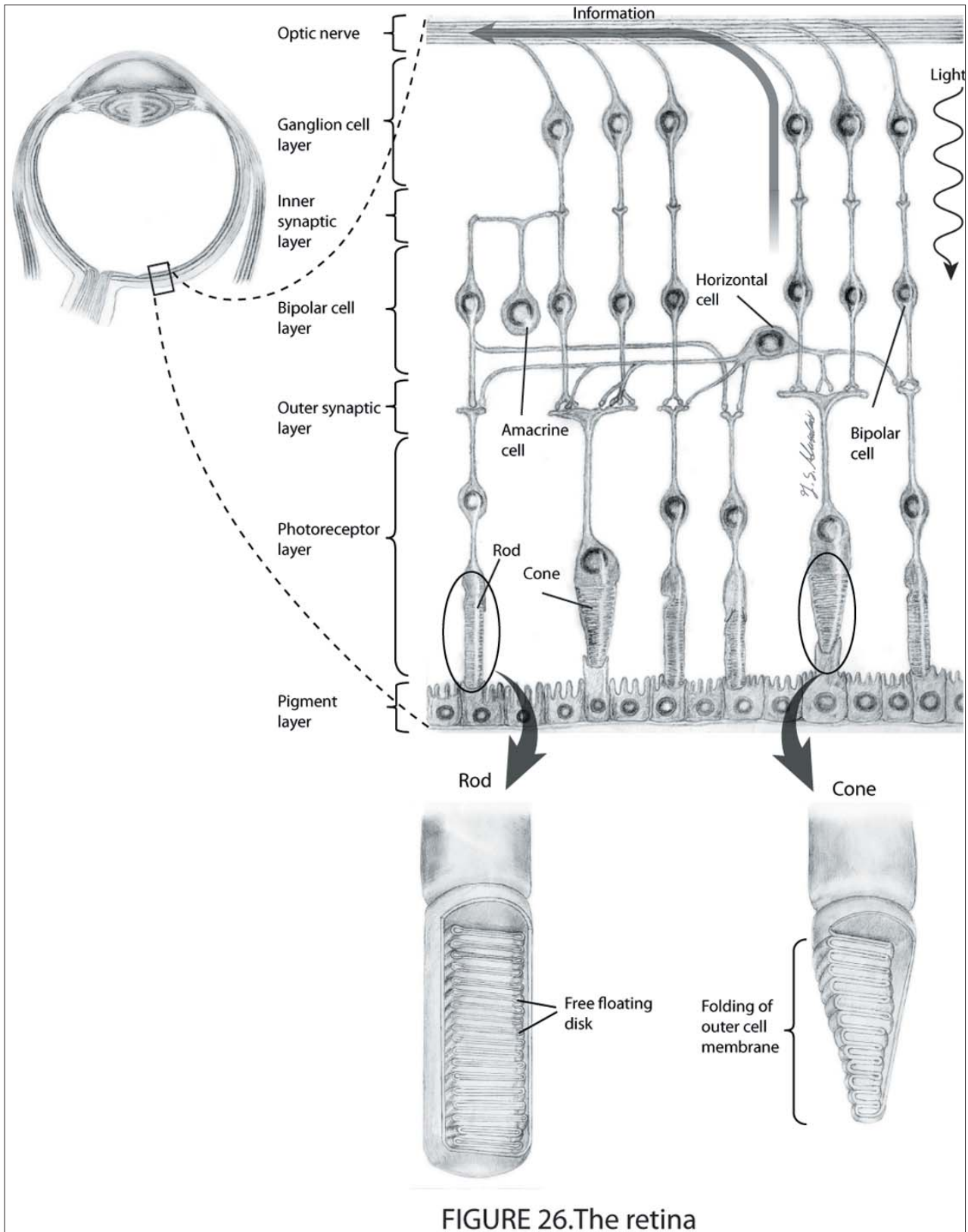
sekund. Informationen behandles og sendes via nervebanerne til hjernen som tolker dette som billeder. For at det skal kunne lade sig gøre, er der brug for et neurologisk netværk som har 1.000 millioner millioner komponenter. Dets størrelse kan sammenlignes med 1.000.000 pc'er (*Creation*, 31(3) June-August 2009). Lydbølger når det indre øre, og den elektriske information tolkes fx til musik. Til det formål er der brug for molekyler som kan lagre information, og intelligente molekyler som kan styre funktioner; altså som en computer der er levende. Men vel at mærke en levende computer der også formår at konstruere og reparere sig selv, helt automatisk, som spontant kan lære at løse nye opgaver, som automatisk kan filtrere data, som har masser af kapacitet og ikke har brug for batterier.

Verdensaltets størrelse er lige nøjagtigt sådant at alle de molekyler som livet er afhængigt af, kan eksistere – i de rette proportioner. Naturkonstanterne er justeret så fint at store molekyler kan eksistere og så de kan foldes sådan at de passer til det de skal bruges til. Det kan man læse mere om i professor John D. Barrows bog *The Constants of Nature*. Tyngdekraften er fx meget nøje afbalanceret i forhold til den elektromagnetiske kraft. Man kan forestille sig en lineal som er lige så lang som det synlige univers. På denne lineal må tyngdekraftens størrelse kun flytte sig 3 cm; hvis den rykkes mere, ville cellerne ikke kunne fungere. [De forskellige kemiske forbindelser i livets kemi med kulstofatomet skal bl.a. være således at molekylerne meget let kan ændres ved ombytning/påklistring/bortskaffelse af grundstoffer. Red.]

Det er ligeledes vigtigt at der i vores verden netop findes tre dimensioner. Var der bare to, ville blodcirkulationen ikke kunne fungere. Mobiltelefoner og e-mail ville heller ikke du' til noget.

Vands særlige egenskaber gør at det er muligt for blodet at cirkulere og at store træer kan vokse. Og uden vand i verdenshavene ville Jordens temperaturregulering ikke fungere.

Vores særlige position i verdensaltet og den måde vores planet er bygget op på, synes at være helt unik. Sandsynligheden for at planeten Jorden i det hele taget

Fra Pekka Reinikainens „The Image of God“

skulle være blevet til, kan beregnes, og det afslører sig straks at det er helt usandsynligt. Læs mere i Peter D. Wards og John Brownlees *Rare Earth*.

Gud har været så venlig over for os at han har planlagt fysikken sådan at vi kan bruge matematikken til at

studere dens forskellige fænomener. Det er en gave som ikke er let at forstå. Einstein har udtalt at det mest mærkværdige ved verdensaltet er at vi kan studere det og forstå det.

Valget af livets sprog i kromosomerne synes at være

noget nær det optimale. De 4 bogstaver og de ord som bogstaverne danner, synes at være det bedste valg blandt milliarder alternative muligheder. Ingen véd hvordan det sprog er opstået.

Det vigtigste argument for skabelsessynspunktet er organismernes DNA-programmering. Der findes ingen primitive organismer, men alt er programmeret med et bestemt formål. I naturen er der nødt til at være et nedbrydnings- og genbrugssystem for alle de produkter der bliver dannet. Alle de forskellige bio-programmer i de forskellige organismer skal altså arbejde sammen. Til det skal der bruges et meget kompakt DNA-program, og de fleste programmer ser stadig ud til at være næsten fejlfrie. Det faktum fortæller os noget vigtigt: Hvis disse programmer stadig fungerer, kan de ikke være ret gamle!

I dag véd vi at hvert gen deltager i opbygningen af i gennemsnit 10 forskellige proteiner. Hvad er et protein da? Cellerne er bygget op af proteiner. De indgår i cellens struktur og funktion. Strukturen på proteinerne skal være meget præcis. Det er som at bygge noget i Lego, blot meget mere kompliceret. De fleste klodser er forskellige, og der findes tusindvis af dem. Cellen finder de forskellige konstruktionsanvisninger frem forskellige steder i sin databank. Den måde proteinet tjener cellen på, kan sammenlignes med en nanomaskine. Og denne maskine skal være forsynet med bestemte elektriske og kemiske egenskaber [på ganske bestemte punkter i dens overflade, red.], så den, når der er behov for det, kan forankres stabilt på en bestemt struktur som skal have modsvarende egenskaber [“plus” over for “minus”, red.].

Men det er ikke det eneste. Andre steder på proteinets overflade skal der være sådanne elektriske egenskaber at den puffer visse andre strukturer væk som ellers ville kunne forstyrre dens funktion. Og nogle proteiner skal endvidere være forsynet med værktøjer der kan fremstille visse produkter utroligt hurtigt. Sandsynligheden for at nå frem til den helt rette form med fx 10 proteiner vha. mutationer og den naturlige selektion alene er utroligt lille. Det svarer til sandsynligheden 1 til 10^{100} . Er det tal noget særligt? Å jo. Vi kan sammenligne med antal atomer i hele universet. Det anslås til at være 10^{80} , altså et 1-tal efterfulgt af 80 nuller. – Og her taler vi om kun én funktion. Vi véd i dag at en celle som skal kunne leve selvstændigt, kræver mindst 300 forskellige gener.

Man har også konstateret at cellerne ikke blot læser DNA-dobbeltspiralen fra venstre til højre, men også fra højre til venstre (som på hebraisk) samt springvis i begge retninger. Selv hvis man forestiller sig at koden skulle kunne blive forbedret vha. en tilfældig mutation fra venstre til højre, er det ingen garanti for at koden samtidig skulle blive forbedret når samme afsnit læses fx fra højre til venstre.

Det er helt klart at nogen har programmeret cellernes DNA, det DNA der findes i de millioner af arter vi

kender til. Det kan underbygges rent matematisk. Læs mere om dette i R. Webster Kehrs bog *Introduction to the Mathematics of Evolution* som kan findes på nettet: MathematicsOfEvolution.com.

Det er faktisk umuligt at opnå mere end to-tre positive mutationer i forlængelse af hinanden, for slet ikke at tale om helt nye proteiner, eller blot fordelagtige ændringer i allerede eksisterende proteiner, ændringer som fx skulle kunne få en bakterie til at optage et nyt molekyle og bruge det i sin energiproduktion. Læs mere om dette i Michael Behes bog *The Edge of Evolution*.

Vi kan altså helt objektivt konstatere at der eksisterer en planlægning på alle niveauer i verdensaltet. En planlægning som gør livet muligt.

Ser vi på den teoretiske udvikling af mennesket fra en hypotetisk urcelle med 300 gener, kommer planlægningen til at skinne i øjnene. (Vi antager her at der findes en urcelle, selvom forskningen ikke har kunnet eftervise hvordan en sådan urcelle skulle kunne opstå af sig selv.) Vi sætter at mennesket har 30.000 gener, og vi antager samtidigt at der har været 3.000 mellemformer på vejen, og at alle disse mellemformer har måttet udvikle 10 helt nye særlige gener. [...] Sandsynligheden for menneskets evolution kan ud fra det beregnes til forholdet 1 til $10^{30.000}$. I vores regnestykke har vi endda været meget venlige over for evolutionen og undladt at medregne det faktum at disse tilfældige mutationer er nødt til at opstå samtidigt både i kønscellerne hos manden og kvinden, og at disse heldige individer har skullet finde hinanden og få børn sammen.

Her bør det også nævnes at den seksuelle forplantning er en af evolutionens største uløste gåder. Hvorfor smider kvinden halvdelen af sine gener væk og modtager halvdelen fra manden? Han som har mange flere mutationer i sine kønsceller? – Og se på bakterierne. De er de bedst tilpassende organismer i alle tænkbare økosystemer, og de kan få nyt afkom hvert 15. minut. Så det er fuldstændig naturligt at stille spørgsmålet: Hvorfor skulle den naturlige selektion dog have besvær med at udvælge mere komplicerede strukturer og den meget mere besværlige seksuelle forplantning? Hertil kommer at vi heller ikke aner hvordan eukaryote celler [celler m kerne, red.] kan være opstået.

Endnu værre for evolutionen er det faktum at prototypen til stadighed taber information i et omfang der er tusinder af gange hurtigere end den teoretisk får nye gener.

Man møder ofte påstanden om at mennesket blot er et dyr, en omprogrammeret chimpanse, og at forskellen mellem menneske og chimpanse ikke udgør mere end nogle få procent af arvemassen. Det lyder umiddelbart ikke af meget. Men vi kan jo se nærmere på hvad en sådan forskel indebærer. Den kodning i DNA'et der ligger i alle menneskets celler, svarer til 100 hyldemeter kodebøger. En forskel i arvemassen på 1 %, ville altså svare til 1 hyldemeter kodebøger. Det vil sige at der skal ske en udskiftning af ikke mindre end 30

millioner bogstaver. Men hvilke bogstaver det skal være, et absolut ikke ligegyldigt. Alle forandringer skal være forudbestemt, med andre ord nyttige mutationer i forhold til vore fælles forfædre, for at få det nye genprogram Mennesket til at fungere.

Til dette forehavende har vi en tidshorisont på 6 millioner år. Vi kan så spørge: Vil disse 6 mio. år hjælpe eller skade vores projekt? Den naturlige selektion udvælger helt tilfældigt de rette mutationer. Og husk, det må være i kønscellerne hos både en hun og en han, samtidigt, og lige netop de individer med de rigtige mutationer skal så få afkom i tusindvis af generationer i samme linje efter hinanden. Mutationerne skal også etableres i genpuljen, dvs. få fodfæste i den kommende menneskepopulation.

Problemet er at selvom vi kan opnå en ønsket mutation, får vi uundgåeligt tusindvis af uønskede mutationer med i købet som den naturlige selektion ikke kan tynde ud i, endside fjerne helt. Vores kommende nye gener ødelægges naturligvis også, de er på ingen måde særligt beskyttede mod mutationer.

Dette fænomen kaldes genetisk entropi. Det betyder at der altid går information tabt når celler deler sig. Det er årsagen til at der findes flere mutationer i mandens kønsceller end i kvindens. Manden producerer 120 millioner nye kønsceller hver dag.

Genetisk entropi betyder også at det faktum at der findes så få mutationer hos mennesket i dag, vidner om at mennesket er skabt for ikke så lang tid siden. Genetisk entropi betyder endvidere at alle organismer, mennesket inklusive, vil uddø inden for nogle tusind år efterhånden som mutationerne øges i antal. Det kan vi ikke komme uden om. Den naturlige selektion kan ikke fjerne alle de mutationer som fremkommer. Yderligere læsning: professor J. Sanfords *Genetic Entropy and the Mystery of the Genome*.

Hvad er det så der er så specielt i Dataprogrammet Mennesket? Gud har skabt verden sådan at livet kan eksistere. Han har skabt celler der kan se, høre, føle berøring, der kan opfatte dufte, forskellige smagsstoffer og behandle information mm. Hvorfor mon han har gjort det?

Mennesket er skabt i Guds billede. Det er derfor vi kan forske i skaberværket og genkende Skaberens tanker. Mennesket har fået mange særlige egenskaber som adskiller os fra alt andet liv, noget som ikke forklares med henvisning til den naturlige selektion. Mennesket har fået en fri vilje – og alt det der forbindes med sjæl og ånd.

Vi kan på vore fødder bevæge os på mange forskellige måder. Vi kan fx danse på is eller spille tennis. Intet dyr kan præstere alt det som mennesket kan. Vi har dertil en meget fin kontrol med vores hænder. Vi kan

kommunikere med sprog, tegnsprog og ansigtsmimik. Vi har en lang barndom for at kunne lære at udnytte alle disse egenskaber og muligheder.

At gå på to ben kræver en speciel planlægning af foden, vristen, knæene, hoftedledene, rygraden og dens forbindelse til kraniet plus et specielt balanceorgan i det indre øre. Og dermed en massiv ombygning af ben, muskler, nerver, blodcirkulation og kontrolcentre i hjernen.

Vi besidder 58 forskellige bevægelseskombinationer i hænderne. Tomlen styres af otte motorer, hver finger af seks. Vi kan spille klaver, foretage hjerneoperationer eller hugge brænde. Isaac Newton sagde at for ham lå det største gudsbevis i vores tommelfinger. Hele 25 % af hjernens muskelkontrolkapacitet er reserveret den nøjagtige styring af hænderne, andre 25 % står for kommunikationen.

Vi kan kommunikere på mange forskellige måder. Svælget og munden er konstrueret på en helt særlig måde som sætter os i stand til at tale. Når vi taler eller synger, benytter vi os af 100 forskellige muskler. Hjernen har også et sprogcenter som chimpansen ikke har. Vi kan endvidere kommunikere via minespil. Mennesket har 50 ansigtsmuskler, og det kan danne 10.000 forskellige minespil. Til sammenligning har chimpansen kun 26 ansigtsmuskler og har kun nogle få minespil til sin rådighed. Det er svært at forklare hvordan og hvorfor den naturlige selektion skulle have konstrueret alle disse ansigtsmuskler. Det er endnu sværere at forklare hvad nytte det skulle være til at mennesket har så lang en barndom, op til 16 eller 18 år [visse hjerneforbindelser er først på plads i 25-årsalderen, red.]. Især hvis evolutionens primære formål er at producere afkom. En chimpanse bliver voksen i løbet af ét år.

At tænke sig, ifølge evolutionslæren er alle disse specielle egenskaber opstået inden for en periode på 6 mio. år, den tid der ligger mellem vores påståede fælles forfædre og nutidens to arter. Evolutionsteorien påstår altså at der i dette tidsrum er etableret 30 mio. specifikke mutationer. Det viser sig blot at være helt urealistisk – matematisk og genetisk set. Og dertil kommer at den genetiske entropi givetvis ville have slået prototypen ihjel mange gange i løbet af disse 6 mio. år.

Hvordan kan det være at evolutionstilhængerne ikke kan forstå at deres teori er fuldkommen forældet og derudover forekommer mere og mere umulig i lyset af den seneste videnskabelige viden?

Oversat fra svensk af KBa

[Ovenstående er en let redigeret version af et foredrag som Dr. Pekka Reinikainen holdt ved Nordisk Skabelseskonference, Göteborg, sept. 2009.]